

Μν. Χάλασον τ' ἦλον. τοξ. ἀλλὰ ταῦτ' ἄρα εἶ-
 γώ.
 Μν. Οἴμοι κακοδαίμων. μάλλον ὄπιθεν οὐδὲς σύ-
 γα.
 τοξ. Ἐπ' μάλλον βουλῆς. Μν. ἀπ' αἰαταί. ταῦτα
 Κακῶς δ' ὀλοιο. τοξ. σίγα κακοδαίμων γέ-
 ρον
 Περ' ἐγὼ ξενίῃσι πορμὸς ἵνα φυλάξῃσι.
 Μν. Ταυτ' ἄ βέλπυς δ' ὀλοέλαυκ' Εὐειπίδου.
 Εα θεοί. Ζεῦ σάτερ, εἰσὼν ἐλπίδες.
 Ἀνὴρ ἔοικε εἰς περὶ δῶτην, ἀλλὰ μοι
 Σημίον ὑπεδήλωσεν Περσεὺς ἐκδραμῶν
 Ὅτι δέ μ' ἐ γήνεατ' Ἀνδρομέδαν, πάντως δέ
 μοι
 Τὰ δέ μοι ὑπάρχει δ' ἦλον οὐδ' ἔατ' ὄπι
 Ηξή μ' ἐσάσαν. εἰ γὰρ ἀν' παρ' ἔπιτα.

*MN. Relaxa clauum. SAT. sed hac faciam e-
 go?
 MN. Hei mihi misero, magis infiges in quidem.
 SAT. Adhuc magis vis. MN. At at, para pa-
 ra
 Male pereas. SAT. Tace infelix senex,
 Age ego feram storem, ut custodiam te.
 MN. Hac optima consequutus sum ab Euripi-
 de.
 Sine ody, iupiter seruator, sunt spes,
 Vir uidetur non proditurus, sed mihi
 Signum latenter ostendit Perseus pratercur-
 rens,
 Quod oportet me fieri Andromedam, provsus
 autem mihi
 Vincula adsunt, perspicuum igitur est, quod
 Veniet me seruaturus, non enim prateruolasset.*

ΒΟΥΡΔΙΝΟΣ. Εἰς τὴν.] προσέρχεται δὴ ὁ Τοξότης, ὡς μασιζῶν τὸ Μνησίλοχον. Οἰμώζει.] δώσει πῶ δίκην. Πρὸς πῶ ἀφ' ἑαυτοῦ.] ὑπὸ τῷ δῖ. Χάλα.] ἄνευ καὶ μὴ μὴ ὄπιθεν οὐτῶ τ' ἦλον. Επικρούσεις.] ἐπιπαισῶν, ὅτι δὴ ἔπειθ' ἐμπήξῃ, καὶ ἐμβαλεῖ. Ἀπ' αἰαταί.] χιτλιασμών. Περ' ἐγὼ.] ἑστί τ' ἄρ' ἡμῶν ἐστὶ γὰρ ἐν ἐκδραμῶν, σημαίνει, ἐγὼ δὴ οἶσω φορμὸν, ἵνα φυλάξω σε. Πορμὸς.] ἀντὶ τ' φορμὸς. Φυλάξῃ.] φυλάξῃ. Μνησίλ.] τὸ ἄρ' ἔπειθ' αὐτῷ λέγει ὁ Μνησίλοχος. Ἀπολέλαυκα.] ταῦτ' ἔπειθ' ἔλαυκα δ' ὀλοέλαυκον ἐν τ' Εὐειπίδου. Ἐπὶ δ' ἔλαυκον ἐν τ' οἰμωγῆς τῷ Εὐειπίδου. Ὑπεδήλωσεν.] ὑπέδειξεν, ὑπέφωκεν, τὸ δῆγμα παρέχον. Ἀνδρομέδαν.] τούτῃσι, ἀπαλλὰ πειθεῖται καὶ ἐκλύσεται τῷ τῷ κινδυνῷ, ὡς περ' ἐξέλυσεν ὁ Περσεὺς πῶ Ἀνδρομέδαν προβληθεῖσαν τοῖς ἰχθύσι ὡς βορᾶν γῆνηθ' ὀλοῦ. κατὰ περὶ οἰμωγῆς ἐμυθολογήσαν.

λαζὶ τ' ἑαυτῷ ἀσφαλείας, καὶ σωτηρίας ἕνεκα φιλοῦσι χρῆσθαι. Ταυτ' ἄ βέλπυς.] ἔρανεῖα, ἀντὶ τ' ταῦτα ἰαδενότατα κατὰ δ' ἔπειθ' Εὐειπίδῳ ἀπέλαυκα, τῆστιν ἔπαθον, ταῦτα ἃ λέγει Μνησίλοχος τ' ὀλοέλαυκον κίνδυνον ὄρον, καὶ ἐν τ' Σκύθῃ τοξότῃ φυλακῇ καὶ πῶ τῷ Πρωτόνεως ὄπιθεν ὄν. ἐν μεγάλῃ τῶν αὐτῶν ἐπιπέταται, καὶ ὑπὸ τῷ Εὐειπίδῳ ἑαυτὸν καταλειφθήσεται, καὶ προδοθήσεται νομίζει. ἐν τ' ἔπειθ' οὐδ' αὐτῶν ἀφ' αὐτοῦ καὶ πολλὰ ἀποπαθεῖ τ' Εὐειπίδῳ κατ' ἑαυτὸν ἀναπεμπταζει, ἰδοὺ ὁ Εὐειπίδης κινδύνῳ σωτηρίας τέχνῳ ἐξουρῶν προσέρχεται, ὃν ἀναγνώρισε ὁ Μνησίλοχος τοῖς ἄλλοις τὸ παρ' ἄρ' ἡμῶν ἀναγνῆναι, καὶ πῶ ἐλπίδα πῶ μιν οὐκ ὀλοέλαυκον ὄν κατὰ τῆς αὐτοῦ σωτηρίας ἀναλαμβάνει, καὶ εὐχεται τοῖς θεοῖς αὐτῷ παρ' ἑαυτοῦ σωτηρίας. Περσεὺς ἐκδραμῶν τ' Εὐειπίδῳ οὕτω καλεῖ, ὡς πανούργως τὸ τοῦ Περσεὺς προσωπεῖον ἐνεδύσατο, καὶ Περσεὺς τ' προσωπεῖον ἔχων πρὸς τὸ Μνησίλοχον ὡς πρὸς Ἀνδρομέδαν αὐτῷ σάσαν, ἐχάρι. ἵνα ἃ πῶ ἀεισοφάνης γνώμῳ βέλτιον γνώσκωμεν, ἵσῃον ὅτι Περσεὺς τὰ ἔργα πέδιλα ὑποδύσας ἐπὶ τῷ πρὸς πῶ Ἀνδρομέδαν κίτῃ, θαλασσίῳ θηρίῳ ὀλοέλαυκῶν, καὶ αὐτῷ τῷ θανάτῳ ἀπέλυσε. τ' ἔπειθ' ἔπειθ' πῶ Ἀνδρομέδῳ σωθεῖσιν ἀπαγαγῆναι ἢ βελόνηρον, Κηφύος ὁ αὐτὸν παρ' ἡμῶν Ἀγλιώρος, ὃ πρότερον ἔπειθ' ἐπέλαυκον, λάθρα κτείνειν ἐπέχειρσεν. ὃ ἔπειθ' αὐτῷ ὀλοέλαυκον καταμαθῶν, πῶ Γοργώος κεφαλῷ αὐτοῖς ἐδ' ἐξέει, καὶ πάντας ἀνδραπίνης φύσεως, καὶ μορφῆς ἔπειθ' εἰς λίθους μετεμόρφωσεν. Εὐειπίδης οὐκ ἔπειθ' τοιοῦτα τρώσῃ, καὶ κενὴν τέχνην τ' Μνησίλοχον σάσαν περ' ἔπειθ'. Ἀνδρομέδαν.) Ἀνδρομέδα, Λήδα, Φιλομήλα, καὶ ἄλλα πολλὰ θαλασσίως λέγονται. κοινῶς δ' ἐν Ἀνδρομέδῃ, Λήδῃ, Φιλομήλῃ.

ΒΙΣΕΤΥΣ. Εἰς τὴν νῦν.] ὁ Τοξότης τ' Μνησίλοχον δεσμεῖων, καὶ τῇ ἀνιδίῳ ὀλοέλαυκῶν ταῦτα λέγει. ὄλοετ' ἔπειθ' Σκύθῃς ἄν παρ' ἡμῶν, ὡς βάρβαρος βαρβαρίζει, καὶ τούτου τοῖς βαρβαρισμοῖς ὁ ποιητὴς ἡμῖν καλῶς χαρακτικεῖται. τὸ γὰρ οἰμώζει, ἀντὶ τοῦ οἰμώζεις ἔρηται, ἀφ' ἑαυτοῦ δὲ, ἀντὶ τ' ἀφ' ἑαυτοῦ ἰκετεύσῃ δὲ, ἀντὶ τοῦ ἰκελεύσεις, ἢ ἰκετεύσῃ, δρᾶς ἐγὼ, δρᾶσω ἐγὼ, βουλῆς δ' ἐ, βούλει, ἐθέλεις. Περ' ἐγὼ.] ταῦτα πάντα βάρβαρος βαρβαρικῶς καὶ προσφέρει, καὶ σιωπᾶσαι. ἐλλ' ἡμῶν δὲ ἐλέξεας οὕτω. Περ' ἐγὼ ἐξέειγ' ἑγὼ φορμὸν ἵνα φυλάξω σε. φέρε ἐγὼ φορμὸν ἐξοῖσά, ἵνα σὲ φυλάξω. τί δ' ἐφορμὸς, ἢ δὴ προσέρχεται σημεῖον αἰετῶν πολλοῖς καὶ τῷ νῦν βαρβάρων τὸ ἀντὶ τ' φ. καὶ ἀνάπαλιν τὸ φ. ἀντὶ τοῦ φ ὄν χρήσει τ' φ. τινὲς δ' ἦσαν οἱ τοξότῃ, καὶ ἄνω δὲ ἐδήλωται, τούτοις, καὶ τοῖς δορυφόροις οἱ βασιλεῖς σωματοφύ-

Εἰς τὴν νῦν.] ὁ Τοξότης τ' Μνησίλοχον δεσμεῖων, καὶ τῇ ἀνιδίῳ ὀλοέλαυκῶν ταῦτα λέγει. ὄλοετ' ἔπειθ' Σκύθῃς ἄν παρ' ἡμῶν, ὡς βάρβαρος βαρβαρίζει, καὶ τούτου τοῖς βαρβαρισμοῖς ὁ ποιητὴς ἡμῖν καλῶς χαρακτικεῖται. τὸ γὰρ οἰμώζει, ἀντὶ τοῦ οἰμώζεις ἔρηται, ἀφ' ἑαυτοῦ δὲ, ἀντὶ τ' ἀφ' ἑαυτοῦ ἰκετεύσῃ δὲ, ἀντὶ τοῦ ἰκελεύσεις, ἢ ἰκετεύσῃ, δρᾶς ἐγὼ, δρᾶσω ἐγὼ, βουλῆς δ' ἐ, βούλει, ἐθέλεις. Περ' ἐγὼ.] ταῦτα πάντα βάρβαρος βαρβαρικῶς καὶ προσφέρει, καὶ σιωπᾶσαι. ἐλλ' ἡμῶν δὲ ἐλέξεας οὕτω. Περ' ἐγὼ ἐξέειγ' ἑγὼ φορμὸν ἵνα φυλάξω σε. φέρε ἐγὼ φορμὸν ἐξοῖσά, ἵνα σὲ φυλάξω. τί δ' ἐφορμὸς, ἢ δὴ προσέρχεται σημεῖον αἰετῶν πολλοῖς καὶ τῷ νῦν βαρβάρων τὸ ἀντὶ τ' φ. καὶ ἀνάπαλιν τὸ φ. ἀντὶ τοῦ φ ὄν χρήσει τ' φ. τινὲς δ' ἦσαν οἱ τοξότῃ, καὶ ἄνω δὲ ἐδήλωται, τούτοις, καὶ τοῖς δορυφόροις οἱ βασιλεῖς σωματοφύ-

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ὡς ΠΕΡΣΕΥΣ,
 ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ, ὡς
 Ἀνδρομέδα:

EURIPIDES TANQVAM
 Perseus, Mnesticus, tanquam
 Andromeda.

Εὐ. Φίλοι παρθένοι φίλοι,
 Πῶς ἀν' ἀπέλθοιμι, καὶ
 τὸν Σκύθῳ λάβοιμι.

Εὐ. **C**hara virgines chara,
 Quomodo abirem, &
 Scytham comprehenderem?